

«پرسید دانا از مینوی خرد - که خرد بهتر است یا هنر یا نیکی - مینوی خرد پاسخ داد - که خردی که با آن نیکی نیست آن را خرد نباید شمرد - و هنری که خرد آن نیست آن را هنر نباید شمرد.»

مینوی خرد - پرسش *

می خواهیم زنده‌رود باشیم بی آنکه به مرداب فرو رویم.

رسم بر این است که در نخستین شماره هر نشریه روش و هدفهای آن را ترسیم و تبیین می‌کنند. خواست ما «فرا تر رفتن، آموختن و فرا گرفتن» است و در این راه خواستار یاری همگانیم، از هنرمندان و اندیشمندان و ادیبان که خالق آثارند تا خواننده یا مخاطب مجله که به نحوی در آفرینش آنها مشارکت دارد.

در زمینه نقد ادبیات و هنر، تلاش ما طرح هر چه بیشتر دیدگاههای نقد امروز گشودن دریچه بحث و نقد است به ویژه پیرامون آثار هنرمندان کشورمان. در نقد شعر داستان هدف آن است که نقدهایی نسبتاً جامع از آثار یا یکی از آثار برتر هنرمندان گذشته نیز معاصر فراهم سازیم.

در هر شماره داستان یا داستانهایی از نویسندگان خارجی با ترجمه‌ای درخور خواهیم خواند. در گزینش داستانهای ایرانی حدی از قدرت و تواناییهایی که داستان‌نویسی امروز

ما به آن دست یافته است مدنظر قرار دارد، ضمن اینکه به معرفی نویسندگان جوان و بااستعداد نیز خواهیم پرداخت.

در زمینه شعر، معرفی نسبتاً جامعی از يك شاعر غیرایرانی شامل ترجمه شعر، مقالاتی درباره شاعر و از شاعر... و یا معرفی يك مکتب یا جنبش مطرح و تاثیرگذار ارائه خواهیم کرد. در این شماره مکتب تصویرگرایی در شعر، که از شاخص ترین جنبشهای ادبی در روند پیدایش و تحول مدرنیسم در شعر است معرفی شده است که در آن ترجمه مطالبی پیرامون نحوه شکل گیری این مکتب و نمونه ای از اشعار و مبانی نظری و تعریف صحیح و کامل تصویر و تصویرگرایی در شعر آمده است، و هدف ادای حق مطلب بوده است، زیرا درج تکه هایی ناتمام در اینجا یا آنجا موجب گمراهی و اشتباه در فهم موضوع خواهد شد؛ کمالینکه هنوز بسیاری افراد از تصویر به معنی اخص کلمه درکی متفاوت با مفهوم واقعی آن دارند، و با اینکه به علت ارائه ناقص و کسکول گونه اشعار شاعران جهان نه تنها شناخت صحیح و راهبر به شیوه کار و شخصیت ادبی شاعر میسر نگردیده بلکه به مسخ چهره شاعر و سردرگمی خواننده انجامیده است. بدین روال هربار صرفاً چندین شعر از يك یا حداکثر دو شاعر ایرانی به چاپ می رسد به نحوی که خواننده در پس يك اسم، شاعری را بشناسد یا دست کم کنجکاو شناختن او شود.

بحث و بررسی در ادبیات کهن فارسی با موازین نقد امروز و همچنین پرداختن به فرهنگ و تاریخ - به ویژه فرهنگ و تاریخ کشورمان - را از جمله اهم هدفهای مجله می دانیم و مشتاقانه در انتظار مقالات پژوهشگران و صاحب نظران هستیم.

در زمینه سینما، تئاتر و هنرهای تجسمی از مقالاتی که ارزش کیفی آن با موازین مجله همخوانی داشته باشد استفاده خواهیم کرد و برآنیم که گهگاه شماره های فوق العاده و ویژه نامه نیز منتشر کنیم.

و سخن آخر اینکه زنده رود هیچ گونه وابستگی مادی و معنوی به هیچ شخص، گروه و سازمانی ندارد، ضمن اینکه سپاس صادقانه خود را نثار تمامی دوستان و همراهانی می کنیم که یاریمان کرده اند و خواهند کرد و مجله را از خود می دانند.

حسام الدین نبوی نژاد